

Biyografi Olarak Felsefe *

ALAIN BADIOU

NIETZCHE, bir felsefenin, her zaman felsefecinin biyografisi olduğunu söyler. Belki de felsefecinin kendisi tarafından yazılan felsefecinin biyografisi, felsefenin bir parçasıdır. Bu yüzden size özel hayatımdan dokuz hikâye anlatacağım, felsefî etikleriyle beraber tabii... İlk hikâye, baba ve annenin hikâyesidir.

Babam, École Normale Supérieure mezunu ve matematik doçenti [*agrégé*], annem École Normale Supérieure mezunu ve Fransız edebiyatı doçentiydi. Ben École Normale Supérieure mezunu ve doçentim, ama ne doçenti; felsefe. Yani, muhtemelen, edebiyatçı anne ve felsefeci baba arasında rahatça gezinmenin en mümkün yolu. Bu, felsefenin kendisi için bir derstir: Nihayetinde felsefe dili, her zaman matematik ve şiir, anne ve baba arasında kendi alanını oluşturur.

Collège de France'tan meslektaşım Fransız analitik felsefeci Jacques Bouveresse bunu açıkça görmüştü. Benden de bahsettiği yeni kitabında beni bir buçuk metrelik bir tavşana benzetti ve şöyle yazdı: "Alan Badiou'nun bu bir buçuk metrelik tavşanı matematiksel biçimcilik yönünde tam hız koşuyor ama sonra birden akıl almaz bir dönüş yaparak bu sefer de aynı hızla kendini edebiyata atıyor." Evet... Böyle bir anne ve babanız olunca insan bir tavşana dönüşebiliyor.

İkinci hikâye: Anne ve felsefe.

* **Çeviri:** Melis Kayhan. **Orijinal Kaynak:** Badiou, Alain. (2008). "Philosophy as Biography", *The Symptom*, Vol: 9. Link: <https://www.lacan.com/symptom/philosophy.html>